

SORTIDA AL BESIBERRI

Dies : del 10 al 13 de Juliol

Tres components

El massís del Besiberri es troba situat en el Pirineu de Lleida, concretament dintre la comarca del Pallars Jussà, separant la Vall de Bohí de la Vall de Vilaller i Bono.

Aquesta gran serralada orientada de sud a nord pel costat de ponent dóna les aigües a la capçalera del riu Noguera Ribagorçana, mentre que la vessant oriental és tributària del riu Noguera de Tort, afluent de l'anterior.

Des d'un començament la nostra intenció era sortir de la presa de Cavallers, pujar a la Coma lo Formo (pic emplaçat en el extrem sud del massís del Besiberri), seguir per la cresta fins al Besiberri sud-central-nord, passant la nit al refugi situat al peu de l'últim cim per continuar, l'endemà, fins al Montarto d'Aran, travessant la cresta del Tumenèia, però com veurem després la cosa quedà molt minvada.

Sortim de Cassà després de dinar, arribant al capvespre al peu de la presa de Cavallers. Abans de plantar la tenda i sopar vam anar a donar un cop d'ull al començament de la canal que puja al Coma, doncs habíem pensat sortir abans de l'alba i calia coneixer-ho. La roca molla i l'accentuada pendent aconsellaven sortir amb claror de dia més que a la llum d'una lot.

El temps no era pas massa esperançador, els cims estaven tapats i queien algunes gotes, però il·lusionats per sortir l'endemà, buscavem les estrelles per convercer-nos de que el temps s'arranjaria.

A les 5 tocà el despertador. Potser us farà gràcia el fet de que portem aquest aparell. Però us he de dir que és una cosa que tenim, doncs alguna vegada ens podriem trobar que volguéssim sortir de bon matí i ens adormíem més del compte.

Després de menjar quelcom, i preparar la motxilla, comença a clarejar. Amb un temps tot boirós, iniciem la caminada travessant la presa, arrar d'aigua, fins el peu de la canal. Es puja grimpant pel mig de les roques i l'herba, passant continuament d'un costat a l'altre del rec.

La nostra marxa és ràpida i aviat som a dalt de la canal. El temps està canviant i sembla que vol sortir el sol. Seguint entre tarteres i congestes de neu, en bones condicions, s'arriba a la bretxa de Coma les Torres. Fa tres hores que hem sortit del campament. Parem uns minuts per matar la gana (fruita seca i tartanques).

Després de tirar les diapositives corresponents, deixem aquest petit Coll per començar la Cresta. La marxa esdevé més difícil i lenta degut a la neu, i també a la presència d'una